

deres Misforpielse, forekommer mig ikke endnu at indeholde tilstrækkelig Anledning for Lovgivningsmagten eller for Regjeringen, der i dette Forhold har at adlyde Lovgivningsmagten, til at stille Gjennemsørelsen af den en Gang vedtagne Lov i Vero. Derfor der er noget Berettiget i den Misforpielse, som det hedder, der er tilfede i enkelte Sogne, kan man jo tage Spørgsmaalet om Lovens Forandring under Overveelse; men naar man ikke vil gjøre et saadant Skridt, forekommer det mig, at de Beboere i Sognet, som ere forpiiede med den en Gang loobestemte Ordning, med denne Lov i Haanden have Krav paa, at dens Gjennemsørelse finder Sted. De kunde med Rette beklage sig, hvis først Lovgivningsmagten og derefter Regjeringen af Hensyn til disse enkelte Misforpiiede undlod at gjennemføre Loven. Det er altsaa ikke saa meget af Hensyn til Justitsministerens personlige Stilling som af Hensyn til de Forhold, der maa hævedes lige over for Loven, at det vilde forekomme mig at være uheldigt, om man nu vilde vige tilbage for Gjennemsørelsen af Loven af 1866, der jo dog staar uforandret. — Naar det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Ternansen) har udtalt, at denne Ordning vil medføre Ulemper, hvorfor han har følt sig tilskyndet til at stemme for Ændringsforslaget, eller med andre Ord for Opretholdelse indtil videre af den hidtil bestaaende Tilstand, maa jeg gjentage, at det forekommer mig, at den Betragtning, der efter hans Udtalelse maa anses for at være den egentlig ledende for ham, ikke med Føje kan føre til et saadant Resultat. Beboerne i de Sogne i Andst og Slaugs Herreder, som ligge nærmest ved Kolding, og som der nu er Spørgsmaal om at overføre til Kolding Herreds Jurisdiktion, ville i begge Tilfælde faae deres Herredsfoged og deres Thing- og Arresthus i Kolding By. For deres Vedkommende synes det mig altsaa ikke, at det har nogen Interesse, om man gjør denne Forandring i Loven af 1866 eller ikke, og jeg kan heller ikke se, at de fjernere Sogne have nogen Interesse deraf; thi hvad enten Seest, Hjarup, Brandrup, eller hvad de Sogne hedde, der ligge nærmest, blive førte til Kolding Herred, eller blive under Andst og Slaugs Herreder, maa dog de under Andst og Slaugs Herreders Jurisdiktion forblivende Beboere have den Ulempe at maatte søge til Kolding, saalange Herredsfogden bliver der, men Thing- og Arresthuset bliver der, men Thing- og Arresthuset flyttes ligesaa lidt som Herredsfogden, fordi man vedtager det af ærede Medlemmer stillede Forslag. Da det i Øvrigt fremgaar af de Oplysninger, der ere meddelte af min Kollega Kultusministeren, at denne Sag, skjøndt temmelig vidt fremskreden, endnu ikke kan anses at være bragt til et endeligt Resultat, vil jeg udtale, at jeg herefter skal tage Anledning til at undersøge, om det ikke muligvis uden alfor store pecuniære Offre lader sig

gjøre at faae Bestemmelserne om det paagjældende Arresthus forandrede, om det ikke lader sig gjøre at indskænke det til blot at være Thing- og Arresthus for Kolding Herred og By. Hvorvidt det er muligt, tør jeg ikke udtale nogen Mening om, og jeg behøver heller ikke at gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at de paagjældende Kommuner, der jo have Selvstyrelse, have en stor og afgjørende Indflydelse paa Spørgsmaal, der væsentlig ere af økonomisk eller finantiel Natur. Jeg skal imidlertid foranledige, at dette Spørgsmaal bliver taget under nærmere Overveelse.

Berg: Den høitærede Minister har altsaa ved sin sidste Udtalelse i det Væsentlige friet mig fra den Frygt, som jeg havde, for at jeg, hvis Ændringsforslaget blev vedtaget, skulde være med til at sætte den høitærede Minister i en vis ubehagelig Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal, og derfor takker jeg den høitærede Minister. De Grunde, som den høitærede Minister fremhævede imod Ændringsforslaget, hentede fra Befolkningens Side, genere mig ikke, thi i den Henseende tror jeg, at vi kunne være ganske trygge. Jeg tror i det Hele ikke, at der kan være Tale om enkelte Misforpiiede og flere Tilfredse, men eftersom Forholdene nu have stillet sig, tror jeg, at Befolkningen i Almindelighed med en vis Tilfredshed vil se, at den nuværende Ordning bliver bestaaende midlertidig, saaledes, som Ændringsforslaget gaar ud paa. Hvad Raadhusbygningen angaar, da antager jeg, at ærede Medlemmer kunne være tilfredse med den høitærede Ministers Udtalelse om, at han vil tage Spørgsmaalet under Overveelse, men jeg skal dog bemærke, at det var ønskeligt, om man ved en saadan Overveelse kunde staa noget friere, end man er i Stand til, staa, dersom vort Ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Naar vort Ændringsforslag bliver vedtaget, staa man friere, idet man da staa overfor Muligheden af at revidere Loven af 16de Februar 1866, inden den bringes til Udførelse, og man kan da muligens komme til det Resultat, at der bør finde en Forhøjning Sted af de yderste Sogne, samt en Arrondering af de andre, og at man bør vise den Smødekommun mod de forskjellige Amts- og Byraad, at de faae et fælles Arrest- og Thinghus. Vi vide jo nemlig meget vel, at Beboerne i en Jurisdiktion i Almindelighed hellere reise noget længere til deres Thing- og Arresthus, naar det ligger paa et Sted, hvor de ofte skulle hen i andre Anliggender, end naar det ligger paa et Sted, hvor de intet Erinde have. Det vil saaledes ofte være Tilfældet, at den Del af vedkommende Jurisdiktions Beboere, som bo længere borte fra Thinghuset, men som have Thinghuset paa det Sted, hvor de skulle handle, langt foretrække dette Forhold fremfor at have Thinghuset nærmere, saafremt de i saa Fald, for at komme til Thinghuset,